

комунікації молоді в інтернет-просторі та впливають на їхнє сприйняття світу, соціальну взаємодію та розвиток особистості.

Список використаних джерел та літератури:

1. Литовченко І.В. Інституціоналізація нових соціальних практик в інформаційному суспільстві. Габітус : науковий журнал. 2022. № 37. С. 9-13.

2. Настояща К.В. Комунікативні практики соціальних мереж: фактори та вектори трансформації. Соціальні технології: актуальні проблеми теорії та практики. 2018. Вип. 77. С.118-119. URL: <http://www.soctech-journal.kpu.zp.ua/archive/2018/77/14.pdf>.

МАТЮХІНА Олександра,

*кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри філософії
Факультету лінгвістики та соціальних комунікацій Національного
авіаційного університету, м. Київ*

ПРОБЛЕМА ГАРМОНІЗАЦІЇ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ТА СОЦІАЛЬНОГО У СОЦІАЛЬНОМУ ВЧЕННІ КАТОЛИЦИЗМУ

Проблема гармонізації індивідуального та соціального є актуальною для сучасного світу. В сучасному світі швидкі трансформації приводять до ґрунтовних зсувів у стосунках між індивідом та соціумом. Сучасні комунікативні процеси характеризуються стрімким розвитком і поширенням нових інформативно-комунікаційних технологій, особливо Інтернету. Нові технології призводять до змін соціальних зв'язків, помітного посилення індивідуалізму. Розвиток суспільства, становлення громадянського суспільства вимагають свідомого включення людини в різноманітні соціальні зв'язки при збереженні свободи її самовизначення. Особливого значення набуває проблема стабілізації сучасних комунікативних процесів, упорядкування

комунікативного простору. Проблемам трансформацій співвідношення індивідуального і соціального в сучасному світі, наявних форм соціальності, осмисленню шляхів гармонізації індивідуального та соціального приділяється значна увага в соціальному вченні Католицької Церкви. В документах II Ватиканського собору, енцикліках, пастирських посланнях, промовах пап римських, працях католицьких філософів не тільки аналізуються кризові явища, але й окреслюються можливості, шляхи утвердження гуманістичної соціалізації людини на основі системи загальнолюдських цінностей, пошані життя і гідності кожної особи. Одним із факторів, що створюють умови для досягнення гармонізації індивідуального та соціального, Католицька Церква вважає сучасні комунікативні процеси. Наголошується на їхньому універсальному характері, закладеному в них соціотворчому гуманістичному потенціалові. Вони збільшують можливості особистісної комунікації, інтеракції між особами, а не тільки соціальними групами. Інформаційно-комунікаційні технології, розмаїття каналів комунікації, фактично більшість елементів сучасних комунікативних процесів створюють нові можливості для поширення та утвердження в індивідуальній свідомості загальнолюдських цінностей. При домінації в попередні епохи міцних зв'язків всередині соціальних груп система цінностей окремої людини визначалась інтересами групи. В умовах послаблення цих зв'язків відбувається поширення поля самостійності людини в аксіологічному виборі. І завдання, яке стоїть перед Католицькою Церквою, - допомогти людині знайти відповіді на аксіологічні питання, прийняти систему загальнолюдських цінностей як власну й імперативну. В сучасному світі особливого значення набуває така загальнолюдська цінність, як солідарність (лат. *solidare* — міцно з'єднувати). З початку існування людства солідарність виступала як основа гармонізації взаємовідносин соціальних груп; особи й суспільства. Значну увагу змісту і сутності принципу солідарності приділяв Іоанн Павло II. Він наголошував на його гуманістичному змісті. В його енцикліках,

пастирських листах, промовах мова іде, перш за все, про міжособистісну солідарність, загальнолюдську солідарність. що стоїть над груповими поділами. Імперативність принципу солідарності має стати особистим переконанням людини, на основі усвідомлення нею вищої цінності життя, пошани до гідності іншої людини. Соціальність має утверджуватись на основі усвідомлення особистої відповідальності. В компендіумі соціальної доктрини Католицької Церкви наголошується на особистісному, індивідуальному розумінні обов'язку людини перед суспільством, необхідності соціальної взаємодії на основі свободи, справедливості, миру, рівності, пошани до гідності людини у собі та інших.

Сучасні комунікативні процеси створюють небачені можливості для поширення принципів солідарності й братерства в суспільстві. Особлива роль у цьому належить «засобам суспільної комунікації». Іоанн Павло II в промові на 22 Світовому дні засобів масової інформації у 1988 році казав: «День, коли можна буде стверджувати, що "передача інформації" - це те саме, що й побудова братерських зв'язків, а сама "інформація" означає "солідарність", буде днем, коли соціальні медіа досягнуть своєї найпрекраснішої мети... Братерство і солідарність - це фундаментальні цінності, потреба в яких сьогодні є особливо нагальною; вони повинні характеризувати народи і культури. Чи можуть бути сумніви в тому, що радісне відкриття цих зв'язків стане найпрекраснішим "святом", яке можуть запропонувати соціальні медіа, і найуспішнішим "видовищем" в найкращому сенсі цього слова?» (Іоанн Павел II, 1988).

Список використаних джерел та літератури:

1. Ian Pawel II Środki społecznego przekazu w służbie braterstwa i solidarności. Oredzie na Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu, // <https://www.paulus.org.pl/245,22-sdssp-jan-pawel-ii-1988>

МИРОШНИЧЕНКО Сергій,

старший викладач кафедри менеджменту та інноваційних технологій соціокультурної діяльності Українського державного університету імені Михайла Драгоманова

СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ МЕНЕДЖЕРА СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ СФЕРИ

Для розуміння місця і ролі соціальних комунікацій в професійній діяльності менеджера соціокультурної сфери вважаємо за доцільне розглянути спочатку саме поняття «соціальні комунікації». Причин цьому декілька. По-перше – існує велика кількість визначень терміну. По-друге – наявні різні підходи до розуміння і вивчення соціальних комунікацій. І по-третє, чітке розуміння поняття дасть можливість виявити специфіку саме у соціокультурній діяльності.

На думку Холода С.М. «термін «соціальні комунікації» має два основні значення: 1) соціальні процеси; 2) наукова галузь» [1, с.89]. Щодо другого значення, то соціальні комунікації розглядаються як «наукова галузь знань, що вивчає проблеми систематизації інформації, її суть, зародження й розвиток, методологію, методики й технології соціального проектування з метою регулювання й покращення комунікаційних процесів» [1, с.89]. Отже, професійна діяльність менеджера соціокультурної сфери може включати в себе, як окремий напрямок, і соціальні комунікації, поряд з такими, наприклад, як соціокультурна анімація і рекреація. Саме визначення, розробка і впровадження технологій соціального (соціокультурного) проектування для поліпшення комунікацій між усіма зацікавленими сторонами збагатить як саму професію, так і сприятиме розвитку соціальних комунікацій як наукової галузі.

Щодо другого значення терміну соціальні комунікації – як процесу – нам близька позиція Харченко Л.М., яка визначає його так: «Соціальна комунікація – це процес передачі, переробки та сприйняття (загалом цілеспрямованого обміну) між соціальними суб'єктами цілісних знакових повідомлень, у яких відображені соціально значущі для них інформація, знання, ідеї, емоції тощо,